

[Auken.]

klart tager afstand fra forhøjelser, forbedringer, for de lavestlønnede. De siger, at de varslede konflikter skal udsættes, at der ikke skal findes nogen løsning, som bærer præg af forhandlinger mellem parterne, men at folketinget skal etablere sig som en egentlig voldgiftsinstans, der direkte på statsligt grundlag uden forhandlinger parterne imellem fastsætter de nærmere løn- og arbejdsvilkår. Det er det ene alternativ.

Det andet alternativ er det alternativ, som rulles op af venstresocialisterne, af socialistisk folkeparti, af kommunisterne og retsforbundet, hvor man siger, at de konflikter skal bryde ud, som et meget stort flertal af lønmodtagerne ikke har ønsket, som ikke tjener noget formål i den nuværende situation, men som tværtimod vil virke lammende på vitale samfundsfunktioner.

Jeg tror, at hvis man nærmere tænker disse to sæt alternativer igennem, på den ene side den totale statslige umyndiggørelse af arbejdsmarkedets parter, afvisningen af forbedringer for de lavestlønnede som foreslået af fremskridtspartiet, og på den anden side den løsning, som venstresocialister, kommunister, retsforbundet og socialistisk folkeparti har peget på, nemlig en fuldstændig meningsløs og ødelæggende konflikt på arbejdsmarkedet, så vil de fleste se det fornuftige i det, som nu et flertal gør, nemlig uændret at vedtage det lovforslag, som er blevet fremsat af regeringen, og som betyder, at det mæglingsforslag, som er blevet vedtaget af arbejderne, men afvist af arbejdsgiverne, nu ophøjes til lov.

Voigt (FP):

Der er nu gået knap et døgn, siden vi begyndte behandlingen af dette lovforslag, som går ud på at ophøje mæglingsforslaget til lov. Det har været et fantastisk døgn, hvor den socialdemokratiske formand for arbejdsmarkedsudvalget på en god socialdemokratisk måde har pisket forslaget igennem udvalget.

Det er ikke første gang, vi står i den situation, at socialdemokratiet m. fl. jasker et forslag igennem uden at give det en saglig og grundig udvalgsbehandling. Det har de gjort før, bl. a. ved indgrebet i 1975. Men sådan skal arbejdsvilkårene åbenbart være for de valgte medlemmer af dette ting. Vigtige ting, store ting som f. eks. dette forslag, hvor man jo i princippet fastlægger den økonomiske politik

for en 2-årig periode, ja, det ordner man sådan lige i løbet af en nat med en kreds af dødtrætte folketingsmedlemmer, som for de flestes vedkommende ikke har lukket et øje siden den 14. april ved 7-8-tiden om morgenen. Men hvad, man kan jo vænne sig til meget her i tilværelsen, og så kan man naturligvis gøre sig sine tanker om forsvarligheden af, at en lovgivende forsamling arbejder på denne helt forrykte måde.

Under førstebehandlingen den 14. april bebudede jeg, at fremskridtspartiet ville fremsætte et forslag om motiveret dagsorden. Jeg skal derfor fremsætte følgende:

Forslag om motiveret dagsorden.

»Idet folketinget udtaler, at lønfremgang gennem skattelettelser vil være et væsentligt element til klaring af den opståede situation på arbejdsmarkedet, og at tidspresset kan fjernes ved lov om udskydelse af konflikterne, går tinget over til næste sag på dagsordenen.«

Som det fremgår af betænkningen, har fremskridtspartiet fremsat et ændringsforslag, således at vi kan få tid til at lave et fornuftigt stykke arbejde med dette lovforslag, og jeg håber da inderligt, at det vil samle et flertal her i tinget, således at forslaget, som har en så enorm stor betydning, virkelig kan få en grundig og seriøs behandling.

Som jeg sagde ved førstebehandlingen den 14. april, er det fremskridtspartiets opfattelse, at arbejderen skal have en lønforhøjelse, endda en ganske betydelig lønforhøjelse, ikke de småbeløb, man tilbyder fra socialdemokratiets side. Men det er vores opfattelse, at det skal ske igennem en skattelettelser.

Vi mener – og jeg tror, jeg kan sige, at vi er helt dødsikre på det – at den yderligere udgiftsstigning, der nu bliver pålagt vore erhvervsvirksomheder, vil give dem meget store omkostningsproblemer foruden dem, de i forvejen er meget stærkt plaget af. Det betyder, at vore virksomheders konkurrenceevne svækkes betydeligt, at arbejdsløsheden vil stige, samt at vores meget store gæld til udlandet vil vokse. Det må derfor betragtes som nogenlunde sikkert, at inden folketinget tager på sommerferie – forhåbentlig grundlovsdag – vil det blive nødvendigt med en eller anden form for økonomisk stramning i form af de traditionelle socialdemokratiske metoder med afgifter på både det ene og det andet.